

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 25 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, declarat de avocatul Vladimir Gromovenco, în numele inculpatului

*Todica Dmitri XXXX, născut la
XX XXXX XXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX,
locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R.
Moldova, anterior condamnat prin:*

*1) sentința Judecătoriei Anenii Noi din
23.09.2010, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 ani
închisoare.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.03.2014 – 25.05.2016,
instanța de apel: 10.05.2017 – 12.09.2017,
instanța de recurs: 10.01.2018 – 14.02.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 25 mai 2016, Todica Dmitri a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținerere.

La fel, instanța a dispus că corpul delict: pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră, de păstrat la materialele cauzei până la intrarea în vigoare a sentinței, iar ulterior de predat IP Anenii Noi.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 mai 2013, orele 21.00, inculpatul Todica D., aflându-se în câmp, în apropierea s. Telița, r-nul Anenii Noi, încălcând grosolan ordinea publică, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motiv și din intenții huliganice, având asupra sa un pistol pneumatic de model „K WC”, nr. XXXXX, s-a apropiat de căsuța paznicului și a efectuat o împușcătură în câinele lui Samson A., după care s-a apropiat de Turcu C. și l-a lovit cu arma în regiunea capului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală, leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea piloasă a capului, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Instanța a examinat cauza în lipsa inculpatului or, acesta nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind dispusă anunțarea lui în căutare.

De asemenea, instanța a reținut că, fiind audiat în calitate de învinuit la urmărirea penală, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a încercat să discute cu persoana care lucra în câmp, iar acesta l-a atins cu furca în partea dreaptă a abdomenului. Având la el pistolul pneumatic al unui prieten, l-a scos și a împușcat de două ori în pământ pentru a-l speria. Apoi a pornit spre automobil, însă persoana l-a urmat. Atunci, el l-a lovit cu pistolul în regiunea capului, a urcat în automobil și plecat.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Turcu C., care a depus cerere de examinare a cauzei în absența sa, în cadrul urmăririi penale a declarat că în timp ce se afla în câmp, a venit un automobil din care au coborât trei bărbați. Inculpatul s-a îndreptat în direcția lui, având un pistol în mână și, trecând pe lângă căsuța paznicului, a împușcat în câinele care lătra. Apoi, s-a apropiat și a îndreptat pistolul în direcția lui, avertizându-l să nu se miște. Atât el, cât și tatăl său, Samson A., care se afla la distanța de 3-4 m., erau cu furcile în mână. Tatăl său i-a dat telefonul și i-a spus să se apropie de automobil și să noteze numărul de înmatriculare. A luat telefonul, a lăsat furca jos și a pornit spre automobil. În acel moment, inculpatul a efectuat o împușcătură în direcția lor. Totuși, el s-a apropiat de automobil și a înregistrat numărul de înmatriculare, iar când s-a întors lângă căsuța paznicului, inculpatul l-a lovit cu arma în regiunea capului.

Martorul Samson A. a dat explicații similare.

Martorul Stepan G. a relatat că în jurul orelor 21.00, în timp ce munceau în câmp, dintr-un automobil au coborât trei persoane, îndreptându-se spre ei. El a început să fugă, iar doi dintre bărbați au alergat în urma lui. După ce aceștia au plecat, s-a întors și l-a văzut pe Turcu C. murdar de sânge. Acesta i-a spus că un bărbat l-a lovit cu arma în cap. Ulterior, de la fosta sa soție, a aflat că bărbatul care a venit în câmp îi este concubin și a venit să se clarifice cu el.

Martorul Dilevschi D. a comunicat că inculpatul s-a apropiat de oamenii care lucrau în câmp, a scos o armă de sub haină și a efectuat vreo trei împușcături. În acel moment, de automobil s-a apropiat un băiat pentru a înregistra în telefon numărul de înmatriculare al automobilului. Inculpatul i-a cerut să lase telefonul și, fiindcă acesta nu l-a ascultat, l-a lovit cu pistolul în regiunea capului. Apoi, inculpatul a urcat în automobil și s-a pornit să-i caute pe ceilalți doi bărbați care au fugit după cineva.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 18.07.2013, pe corpul lui Turcu C. s-au depistat două excoriații în regiunea piloasă a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată sau la cădere și lovire de asemenea obiecte, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Prin ordonanța și procesul-verbal din 12.11.2013, de la Chiorescu S. a fost ridicat pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră, care a fost împachetat, sigilat și transmis unității de gardă a IP Anenii Noi.

Potrivit ordonanței de recunoaștere a corpului delict din 12.11.2013, pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră, a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Prin procesul-verbal de examinare a obiectului și fototabelul anexat, a fost cercetat pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră.

Deci, a fost stabilit cu certitudine că inculpatul, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică, efectuând o împușcătură în câinele lui Samson A., după care i-a aplicat lui Turcu C. o lovitură în regiunea capului cu arma de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXXX, de culoare neagră, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea armei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont că acesta este caracterizat pozitiv, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante, dar în calitate de circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană cu antecedente penale.

Instanța a statuat că potrivit art. 34 Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a unei sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Anterior inculpatul a fost condamnat pe art. 151 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 4 ani, fiind eliberat din detenție în luna mai 2013, iar la 25 mai 2013, a comis o nouă infracțiune cu intenție, în condițiile stării de recidivă.

Prin urmare, fiind stabilit că anterior inculpatul a fost condamnat la închisoare și nu s-a corectat, dimpotrivă, ieșind din locurile de detenție, și-a continuat activitatea criminală, se impune concluzia că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate, aplicându-i-se o pedeapsă în conformitate cu prevederile art. 34, 82 Cod penal.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că instanța a ignorat faptul că el a fost atacat de partea vătămată, fiind nevoit să se apere.

Totodată, el nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în absența sa.

3.1. Avocatul Vladimir Gromovenco a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente ale infracțiunii incriminate.

Or, în conformitate cu art. 36 alin. (1) Cod penal, nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare.

Instanța de fond nu a respectat cerințele legale la stabilirea și verificarea circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea și interpretarea normei juridice, elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesual-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componenței de infracțiune care o încadrează.

Prin urmare, fiind stabilită lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, urma să fie adoptată o sentință de achitare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor administrate, just încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Inculpatul Todica D. a susținut declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale prin care nu recunoaște vina și a indicat că doar s-a certat cu partea vătămată. Nu i-a aplicat acestuia nicio lovitură, iar pistolul era în automobil. Partea vătămată l-a atacat primul, atingându-l cu furca, de la ce i-au rămas cicatrici. A împușcat în aer de trei ori, în timp ce partea vătămată se apropia de el, însă nu l-a lovit. Nu-și susține declarațiile date în calitate de bănuit or, le-a făcut deoarece i s-a spus că va evita o pedeapsă privativă de libertate.

Totodată, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii este dovedită prin probele administrate.

Astfel, potrivit declarațiilor similare ale părții vătămate Turcu C. și martorului Samson A., inculpatul s-a îndreptat în direcția lor având un pistol în mână și, trecând pe lângă căsuța paznicului, a împușcat în câinele care lătra. Apoi, a îndreptat pistolul în direcția lui Turcu C., avertizându-l să nu se miște. Atât el, cât și tatăl său, Samson A., care se afla la distanța de 3-4 m., erau cu furcile în mână. Tatăl său i-a dat telefonul și i-a spus să se apropie de automobil și să noteze numărul de înmatriculare. A luat telefonul, a lăsat furca jos și a pornit spre automobil. În acel moment, inculpatul a efectuat o împușcătură în direcția lor. Totuși, el s-a apropiat de automobil și a înregistrat numărul de înmatriculare, iar când s-a întors lângă căsuța paznicului, inculpatul l-a lovit cu arma în regiunea capului.

Conform declarațiilor martorului Macrin S., în jurul orelor 21.00, în timp ce munceau, Turcu C. l-a întrebat cine sunt persoanele care au coborât din automobil și se îndreaptă spre ei. El a început să fugă, iar doi dintre bărbați au alergat în urma lui. După ce aceștia au plecat, s-a întors și l-a văzut pe Turcu C. murdar de sânge. Acesta i-a spus că un bărbat l-a lovit cu arma în cap.

Potrivit declarațiilor martorului Dilevschi D., inculpatul s-a apropiat de oamenii care lucrau în câmp. A văzut cum a scos o armă de sub haină și a efectuat vreo trei împușcături, însă nu a văzut în ce direcție a tras. În acel moment, de

automobil s-a apropiat un băiat pentru a înregistra în telefon numărul de înmatriculare al automobilului. A venit inculpatul și i-a cerut să lase telefonul. Fiindcă acesta nu s-a supus, l-a lovit cu pistolul în regiunea capului. Apoi, inculpatul a urcat în automobil și s-a pornit să caute ceilalți doi bărbați, care au fugit.

Conform proceselor-verbale de consemnare a plângerilor verbale din 01.10.2013 și 25.05.2013, Turcu C. a solicitat organelor de poliție întreprinderea măsurilor față de persoana pe nume Dumitru, locuitor al s. XXXXX, care la 25.05.2013, în jurul orelor 21.00, în câmpul de lângă s. Telița, r-nul Anenii Noi, intenționat l-a amenințat și i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 18.07.2013, pe corpul lui Turcu C. s-au depistat două excoriații în regiunea piloasă a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată sau la cădere și lovire de asemenea obiecte, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Conform procesului-verbal din 12.11.2013, de la Chiorescu S. a fost ridicat pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră, care a fost împachetat, sigilat și transmis unității de gardă a IP Anenii Noi.

Potrivit ordonanței din 12.11.2013, pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXXX, de culoare neagră, a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului și fototabelului anexat, a fost cercetat pistolul de model „KWC Makarov”, cu seria XXXX, de culoare neagră.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală, cât și de art. 6 CEDO or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitate procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații, și acestea nu pot fi calificate ca circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei penale.

Totodată, declarațiile lui Todica D., date în calitate de inculpat contravin declarațiilor acestuia făcute în calitate de bănuit, în care indică clar că: *„...având un pistol pneumatic, care aparținea unui prieten, l-am scos și de două ori am împușcat în pământ pentru a-l speria. După aceasta, am pornit spre automobil. Persoana venea din urmă. Ținând pistolul, am lovit în acea persoană, în regiunea capului, după care am urcat în automobil și am plecat...”*.

Astfel, inculpatul nu este consecutiv și ferm în declarațiile sale, fiind neîntemeiată poziția sa prin care susține că declarațiile date în calitate de bănuit nu sunt corecte, fiind veridice cele date în ședința de judecată.

Or, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare de la răspunderea penală.

În același timp, caracterul public al acțiunilor inculpatului rezultă din locul desfășurării conflictului - câmpul din apropierea s. Telița, r-nul Anenii Noi, cât și prezența mai multor persoane.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, fiind stabilită cu certitudine aplicarea violenței asupra persoanei, inculpatul lovind cu pistolul partea vătămată în regiunea capului, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 113/D din 18.07.2013, că pe corpul lui Turcu C. au fost depistate două excoriații în regiunea piloasă a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată sau la cădere și lovire de asemenea obiecte, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile însoțite de încălcare grosolană a ordinii publice care se deosebesc prin vădită lipsă de respect față de societate sunt exprimate prin efectuarea împușcăturilor în aer din pistolul pneumatic, prin împușcarea câinelui, aplicarea loviturii cu pistolul în regiunea capului părții vătămate, acțiuni ce prin conținutul lor se identifică prin obrăznicie deosebită, cu aplicarea armei.

A fost dovedit cert și că acțiunile au fost săvârșite în public, infracțiunea având loc în câmp, în prezența altor persoane.

Intențiile huliganice ale inculpatului se dovedesc prin faptul că a mers în câmp pentru a se clarifica cu fostul soț al prietenei sale, însă l-a agresat pe Turcu C., pe care până la incident nu l-a cunoscut și nu se afla în careva relații, conflictul fiind inițiat fără careva temeii, acesta acționând fără motive față de partea vătămată, având intenții huliganice.

Din declarațiile părții vătămate Turcu C. rezultă că inculpatul a încălcat grosolan ordinea publică printr-o vădită lipsă de respect față de societate, fără careva motive și din intenții huliganice, a efectuat împușcături în câinele lui Samson A., apoi i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu arma în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate.

Mai mult, fiind stabilit că anume inculpatul a venit împreună cu alte două persoane în câmp, unde lucra și partea vătămată, pentru a se clarifica cu fostul soț al prietenei sale, este lipsită de credibilitate versiunea acestuia că Turcu C. l-a atacat primul, fiind cu furca în mână. Martorii au confirmat că inculpatul i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu arma în regiunea capului, însă nici un martor nu a văzut ca Turcu C. să fi atacat inculpatul cu furca.

Or, declarațiile părții vătămate și ale martorilor coroborează între ele, precum și cu probele scrise ale cauzei penale.

Totodată, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite condițiile legitimei apărări, persoana fiind în legitimă apărare atunci când săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Astfel, a fost constatat că anume inculpatul a fost cel ce s-a deplasat cu arma în locul unde se afla partea vătămată, a îndreptat arma spre persoanele prezente, a tras focuri din armă, a lovit partea vătămată cu arma în cap, fiind neîntemeiată afirmația că Turcu C. a fost inițiatorul conflictului. Or, inculpatul s-a deplasat la fața locului pentru a se clarifica cu Macrin S. și nu invers, iar părțile nici nu se cunoșteau, partea vătămată nu avea careva temeii pentru a acționa violent față de inculpat.

Alegațiile apărării că inculpatul este nevinovat, el acționând în stare de legitimă apărare sunt nefondate, fiind stabilit că acțiunile sale nu sunt proporționale cu cele ale părții vătămate or, inculpatul afirmă că Turcu C. l-a atacat primul cu furca, însă aceste afirmații sunt declarative, nefiind bazate pe probe confirmative, iar la materialele cauzei nu există vreo dovadă că inculpatului într-adevăr i-au fost cauzate vătămări corporale.

Or, nu au fost prezentate probe ce ar confirma că inculpatul a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, nefiind întrunite cerințele obligatorii impuse de dispozițiile art. 36 Cod penal și, astfel, nu se atestă o legitimă apărare, nefiind demonstrat că partea vătămată l-ar fi atacat pe inculpat, că i-ar fi cauzat careva leziuni, inculpatul fiind inițiatorul conflictului, având asupra sa un obiect special adaptat pentru cauzarea de vătămări corporale – armă pneumatică, ce demonstrează supremația acestuia față de partea vătămată în sensul posibilității aplicării unor lovituri cu efect imediat de vătămare corporală gravă.

Deci, poziția apărării prin care se susține că inculpatul a acționat în scopul legitimei apărări, urmând a fi achitat, este neîntemeiată, vinovăția sa fiind demonstrată pe deplin prin probele administrate.

Totodată, argumentele apărării privind achitarea inculpatului, pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii nu-și găsesc confirmare în starea de fapt constatată, solicitarea fiind nefondată.

Afirmațiile apărării că instanța de fond a concluzionat greșit referitor la vinovăția inculpatului or, acesta nu a recunoscut vina la nicio etapă a procesului penal sunt irelevante, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, reprezentând doar o strategie de apărare și de eschivare de la răspundere penală, dreptul de a nu se autoincrimina fiind unul consacrat legal, garantat de art. 6 CEDO, iar beneficierea de acesta nu demonstrează nevinovăția inculpatului.

Alegațiile apărării că instanța de fond nu a respectat cerințele prevăzute pentru stabilirea, verificarea circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea și interpretarea normei juridice, elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesuale-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componente de infracțiune care o încadrează, sunt declarative și generalizatoare, fără careva suport probatoriu, fără indicarea concretă a acțiunilor incorecte ale instanței de fond.

Versiunea apărării că la examinarea cauzei au fost admise erori fundamentale de drept, ceea ce constituie un viciu fundamental ce duce la casarea sentinței atacate, are un caracter formal or, apelantul nu a invocat care anume erori au fost comise sau care normă materială sau procesuală a fost încălcată, argumentele apărării având un caracter tendențios și declarativ.

Prin urmare, apelurile declarate urmează a fi respinse ca nefondate, argumentele invocate de apelanți nefiind regăsite în materialele cauzei penale.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 34, 75, 76, 77, 78, 82, 90 al. (4) Cod penal, că inculpatul a săvârșit cu intenție o infracțiune gravă, că acesta se caracterizează pozitiv, însă anterior a fost judecat, infracțiunea fiind comisă în stare de recidivă,

că lipsesc circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Instanța de fond just a identificat starea de recidivă în privința inculpatului, or, acesta a fost condamnat prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 23.09.2010, fiindu-i aplicată o pedeapsă de 4 ani închisoare și, fiind eliberat din locurile de detenție în luna mai 2013, la 25 mai 2013 a comis o nouă infracțiune cu intenție, deci, a comis infracțiunea incriminată în condițiile stării de recidivă.

Astfel, ținând cont că anterior inculpatul a mai fost condamnat și, fiindu-i aplicată pedeapsă cu închisoarea, acesta nu s-a corectat, ieșind din locurile de detenție și-a continuat activitatea criminală, instanța de fond întemeiat a concluzionat că în privința lui poate fi eficientă doar o pedeapsă cu izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 34, 82 Cod penal.

5. Avocatul Vladimir Gromovenco a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanța de apel a apreciat incorect argumentele acuzării, nu a evaluat multilateral și obiectiv probele administrate care demonstrează nevinovăția inculpatului or, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

Decizia instanței de apel este una neîntemeiată, fiind contrară stării de fapt stabilite în baza probelor cercetate și fiind în contradicție cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus și nu a examinat motivele din apel, care demonstrează nevinovăția inculpatului.

Or, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente ale infracțiunii incriminate.

Mai mult, potrivit art. 36 alin. (1) Cod penal, nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare.

În același timp, instanța de apel, începând cu 12.10.2017, a urgentat finalizarea procesului penal, nefiind admis demersul apărării de audiere a părții vătămate cu privire la unele circumstanțe legate de cauza penală.

În drept, recursul este fondat pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Turcu C., ale martorilor Samson A., Macrin S. și Dilevschi D.; procesul-verbal de consemnare a plângerilor verbale a lui Turcu C. din 01.10.2013 și 25.05.2013; raportul de expertiză medico-legală nr. 113/D din 18.07.2013 că pe corpul lui Turcu C. s-au depistat două excoriații în regiunea piloasă a capului, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată sau la cădere și lovire de asemenea obiecte, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămări corporale neînsemnate; procesul-verbal din 12.11.2013 prin care de la Chiorescu S. a fost ridicat pistolul de model „KWC Makarov” cu seria XXXXX, de culoare neagră, care a fost împachetat, sigilat și transmis unității de gardă a IP Anenii Noi; ordonanța din 12.11.2013 prin care pistolul de model „KWC Makarov” cu seria XXXXX, de culoare neagră, a fost recunoscut în calitate de corp delict; procesul-verbal de examinare a obiectului și fototabelul anexat, prin care a fost cercetat pistolul de model „KWC Makarov” cu seria XXXXX, de culoare neagră, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând clar și fără echivoc motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, inclusiv asupra lipsei în speță a stării de legitimă apărare, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal (*pct. 2., 4., 5. din decizie*).

Totodată, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.*

Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În conformitate cu prescripțiile art. 413 alin. (3), 414 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

În această consecutivitate, se observă că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 12.09.2017, apărarea nu a înaintat vreun demers de audiere în apel a părții vătămate, în consecința contestării declarațiilor anterioare ale acestuia, conform prescripțiilor de drept enunțate supra (*vol. II, f.d.3*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actul procedural vizat sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurentului că: „*instanța de apel nu a admis demersul apărării de audiere a părții vătămate cu privire la unele circumstanțe legate de cauza penală*”, este absolut nefondat (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vladimir Gromovenco împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 25 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, în privința inculpatului Todica Dmitri XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco